

Discurs del president de la Generalitat en el segon debat de política general de la legislatura

Parlament de Catalunya, 27 de setembre de 2022

Iniciem un nou debat de política general en un context enormement complex, tal com, malauradament, ens estem acostumant els últims anys.

I ho fem amb la voluntat i la certesa que ens hem de sobreposar a la situació i que hem d'avançar de nou, construint consensos. Arribant a grans acords que ens enforteixin com a país i ens facin avançar conjuntament.

Som aquí perquè ens mouen les ganes de fer més digna la vida de la ciutadania. D'oferir a tothom més oportunitats, més benestar, més prosperitat. D'oferir a tothom més llibertat.

I tots els que compartim aquesta premissa, aquesta voluntat, hem de tenir la capacitat de trobar punts en comú. Punts compartits a partir dels quals treballar per al país. Treballar per al conjunt de la ciutadania.

Aquest ha de ser el gran objectiu del debat de política general: identificar objectius compartits i construir uns fonaments sòlids, a partir dels quals puguem atendre les urgències del moment i atendre-les amb mentalitat transformadora. I, en paral·lel, no deixar d'afrontar qüestions de fons que condicionen la societat catalana, com el conflicte polític amb l'Estat, el qual només es resoldrà quan la ciutadania de Catalunya pugui decidir democràticament i en llibertat el futur polític del país.

A propòsit d'això, dedicaré la meva intervenció d'avui; també a exposar la feina feta durant aquest any i a apuntar els projectes transformadors que ja són una realitat i que ja han començat a caminar. A anunciar-los les mesures que estem adoptant per acompanyar la ciutadania i les empreses, davant del creixement desmesurat del preu de l'energia i el conseqüent augment del cost de la vida. I a fer una proposta dirigida al conjunt del país, a la Catalunya sencera, per resoldre el conflicte polític, per enfortir la posició de Catalunya en el procés de negociació amb l'Estat i per donar resposta a la voluntat majoritària de la ciutadania de Catalunya de decidir el futur del país.

Ho abordaré tot, sense apriorismes, amb mentalitat oberta i voluntat d'acord. Amb el convenciment que hem de sobreposar-nos a la situació actual i contribuir a sedimentar uns fonaments compartits que estic convençut que existeixen i que continuen subjectant els pilars del que avui és Catalunya.

També parlaré clar, sense temors. Perquè, en temps d'incertesa, la ciutadania necessita que li oferim certeses. Necessita que se li parli des de la més absoluta sinceritat, com a persones

adultes. Explicaré amb total transparència on som, les dificultats del moment i com les afrontem, partint sempre de la realitat que ens envolta i valorant sempre els actius que tenim com a país. Que són molts i de gran valor.

Aquesta és la primera condició per avançar de nou: parlar clar i no defugir la realitat del país i el món que ens envolta.

Permetin-me que, per reforçar aquesta convicció, faci una referència als resultats electorals d'Itàlia de diumenge passat, que ens il·lustren, com els resultats de les eleccions a Suècia amb l'ascens de l'extrema dreta o les eleccions presidencials i legislatives franceses, que cap societat està immunitzada contra les posicions reaccionàries.

Per aquesta raó, defensar la democràcia, la cohesió social i els drets individuals i col·lectius avui passa per generar grans consensos, per ser transformadors, per afrontar sense por totes les qüestions, sempre amb mentalitat de progrés i de garantia de drets, i per posar en valor les institucions democràtiques.

Catalunya ha estat sempre un mur contra el feixisme. Però, per continuar-lo fent més fort, cal la feina conjunta de tots els demòcrates, per defensar els drets de tothom, per defensar els valors fonamentals de la convivència i la diversitat, per defensar especialment els més vulnerables.

Dit això, i abans d'entrar en detalls, vull compartir tres idees que sintetitzen l'anàlisi que faig com a president de la Generalitat del moment en què som i com hi estem fent front.

En primer lloc, l'augment del cost de la vida ens situa de nou en una situació econòmica i social molt complicada. I, davant d'aquest context, el Govern de la Generalitat reforça tots els instruments de què disposem per mitigar les conseqüències de la inflació.

Posem en marxa un escut social de 300 milions d'euros per fer front a l'augment del cost de la vida. Per fer front a les dificultats per arribar a final de mes, a l'augment dels costos que estan patint moltes empreses i perquè aquesta nova crisi no impliqui augmentar encara més les desigualtats.

Cal ser al costat de la gent, al costat del teixit productiu. Com hi som sempre. Perquè aquesta és la primera responsabilitat del Govern. Acompanyar la ciutadania, especialment en moments difícils.

En segon lloc, les urgències del moment no han d'aturar les transformacions que ens vam comprometre a impulsar i que lliguen amb els objectius de desenvolupament sostenible i l'Agenda 2030. Al contrari. Té més sentit que mai incentivar-les, impulsar-les, accelerar-les. I això és el que fem i farem.

Ho hem vist aquest setembre amb l'entrada en funcionament de mesures com la gratuïtat del P2; la signatura del Pacte Nacional per a la Indústria; l'anunci de la creació de l'energètica pública; la presentació del projecte del hub audiovisual al Besòs, o les ajudes per facilitar l'emancipació juvenil i el seu accés a l'habitatge.

Malgrat les dificultats del context, en poc més d'un any hem iniciat la transformació. Per això el país avança. I ho fa generant oportunitats. Generant prosperitat. Generant benestar.

I, en últim lloc, ser al costat de la gent i fer avançar el país és indestruïble d'afrontar i resoldre el conflicte polític amb l'Estat. Retornant-lo a la política. Superant la judicialització. Trobant la via per fer efectiva l'amnistia i acabant amb tota forma de repressió que encara pateixen molts catalans i catalanes.

Hem d'acabar amb la repressió. I hem de construir el camí per fer el referèndum efectiu. El referèndum on tothom se senti cridat a votar, els que som independentistes i els que no ho són. El referèndum on totes les parts reconeixin el resultat i, per tant, es pugui implementar la voluntat de la ciutadania. I el referèndum que reuneixi tota la legitimitat a ulls de la comunitat internacional i ens ajudi, així, a disposar del suport que fins ara, malgrat tots els esforços, tota la voluntat i les gestes extraordinàries que s'han portat a terme, ens ha mancat.

Per això acabaré la intervenció dirigint una proposta al conjunt del país per reforçar la posició catalana en el procés de negociació amb l'Estat. Per seguir avançant cap a la consecució dels efectes de l'amnistia i per començar a abordar com fem que la ciutadania de Catalunya decideixi lliurement el futur del país i, sobretot, s'implementi el resultat.

MESURES PER FER FRONT A LES CONSEQÜÈNCIES DE LA INFLACIÓ

Començo pel principi. Per exposar el context social i econòmic que vivim i com és d'urgent multiplicar tots els esforços per acompanyar la ciutadania davant l'escalada de preus que posa en risc la viabilitat de moltes empreses; moltes de les quals s'estan plantejant, si no ho han fet ja, aturar la producció durant unes setmanes, posar les treballadores i treballadors en ERTA o, en alguns casos, fins i tot la viabilitat del seu projecte empresarial. És urgent multiplicar els esforços per acompanyar la ciutadania davant aquesta escalada de preus, que dificulta arribar a final de mes.

En primer lloc, compartiré quatre dades de context econòmic que crec rellevants per entendre on ens trobem i les dificultats a les quals estem fent front.

Vull començar amb unes dades positives, a les quals sovint parem poca atenció, i que exemplifiquen la fortalesa —malgrat les dificultats— de l'economia catalana en el context actual.

Per primera vegada des del 2008, Catalunya ha trencat la barrera del 10% d'atur situant-se al 9,29%. Una xifra que encara és massa alta, sobretot quan ho comparem amb la mitjana europea, però és una xifra que hem de posar en valor perquè demostra que anem en la bona direcció de reduir el percentatge d'atur de les treballadores i treballadors del país.

En aquest sentit, la recuperació econòmica després dels efectes de la pandèmia és sòlida malgrat les dificultats i tenint sempre present que ens trobem en un context econòmic europeu i internacional inestable.

Malgrat tot, tenim un creixement interanual del PIB del 4,8%, una tendència positiva de l'increment de l'activitat econòmica, malgrat el context d'enorme incertesa que no hem de perdre de vista; aquestes dades ens han d'omplir de confiança envers el potencial del nostre sistema productiu.

Les dades d'inversió estrangera també són molt positives. Aquest primer semestre hem captat 277 milions més que l'any passat, consolidant, així, el nostre lideratge, i situant-nos davant la possibilitat de superar les inversions del 2019 i, per tant, retornar a les xifres pre-pandèmia — sense dubte, l'any 2019 va ser un dels millors anys d'inversió estrangera des que es tenen dades històriques. Estem en disposició, si continuem amb la tendència dels primers mesos de l'any, de superar aquestes xifres.

Per la seva part, les dades d'exportacions també són extraordinàriament positives. Només en els primers sis mesos de l'any han pujat un 17,2%. I les vendes a l'exterior assoleixen un màxim històric arribant als 46.500 milions d'euros.

La bona dinàmica econòmica d'aquest any ha permès començar a trencar la tendència a l'alça del risc de pobresa i exclusió social que es va accelerar de manera alarmant amb la covid.

Així, si el 2020, l'any més dur de la pandèmia, es va arribar a un 26,7% de població en risc de pobresa i d'exclusió social, el 2021 la xifra va baixar al 25,9%. Un descens modest, que l'actual augment del cost de la vida pot posar en qüestió. Modest, però descens, malgrat tot. Però una dinàmica que hem d'aconseguir consolidar, fent arribar la prosperitat i el benestar arreu amb el convenciment que hem de tenir tots plegats que les desigualtats són injustes per naturalesa, són un fre per a la pròpia economia, perquè comporten una font d'inestabilitat que dificulta el progrés, i, sobretot, són el que realment divideix i fractura un país.

Per això la lluita contra les desigualtats és una de les prioritats del Govern. I per això anem en la bona direcció, perquè es lidera la creació d'ocupació des de Catalunya, perquè liderem el creixement econòmic, perquè liderem les inversions i les exportacions. Aquest any estic convençut que tornarem a batre rècord històric absolut d'exportacions.

Liderem tot això malgrat actuar amb les mans lligades per un dèficit fiscal crònic i una competència deslleial de qui abaixa impostos a qui més té, perquè ja ho compensa amb els beneficis de ser la capital d'un estat.

I perquè generar oportunitats per a tothom, combatre les desigualtats i contribuir a la prosperitat compartida no entra dins de les prioritats del seu govern.

Vull ser clar: Catalunya no entrarà en el joc de rebaixes fiscals populistes que només beneficien l'1% de la població que més té. No ho farem per convenciment. I no ho farem perquè significaria avançar en sentit contrari a cap on estem anant.

El model de Catalunya no és el model d'impostos baixos als rics i serveis públics deficients. No és el model d'impostos baixos als rics i grans retallades. No és el model d'impostos baixos als rics i una gran economia especulativa. No és el model del Madrid d'Ayuso i Feijóo. No és el model del Madrid del PP que, amb atur, precarietat i especulació, lidera les desigualtats socials a l'Estat espanyol.

El nostre model ha de ser el d'una Catalunya justa i pròspera, el del benestar i la prosperitat compartida. Fent-la arribar a tothom. Fent-la arribar arreu. A la Catalunya sencera.

El model de Catalunya és el model d'uns serveis socials potents. És el model d'una enorme vocació emprenedora de la nostra societat. I, si tenim mancances, que en tenim, i no arribem on voldríem, és per culpa d'un dèficit fiscal que ens ofega per sistema. No per culpa de la política fiscal de la Generalitat.

Crear ocupació de qualitat i oferir al teixit productiu les infraestructures i les inversions que necessita no és compatible amb el dúmping fiscal. Això va en detriment del conjunt de la ciutadania.

Que el nostre model funciona ho hem demostrat amb la forma com vam afrontar la crisi social i econòmica provocada per la pandèmia. Un esforç ingent que va acompanyar moltes empreses i va salvar molts llocs de treball. I, sobretot, un esforç que ens va situar en una molt bona posició de sortida per afrontar una recuperació ràpida i sòlida.

Entre el 2020 i el 2021 la Generalitat ha destinat 3.182 M d'€ a ajudes per als diferents sectors econòmics afectats per la pandèmia. 1.464 milions de suport al sector del comerç, el turisme i les petites i mitjanes empreses i els autònoms, i 1.247 milions per fomentar l'ocupació.

I tot això ho vam fer reforçant com mai els serveis públics per acompanyar al màxim la ciutadania, reforçant el sistema educatiu, incorporant més docents que mai, i reforçant tot el sistema de salut, i especialment l'atenció primària.

La voluntat del Govern de la Generalitat ha estat consolidar aquestes millores en la mesura que hem pogut, malgrat que el govern de l'Estat no ha consolidat els fons extraordinaris per la covid.

I malgrat que el pitjor de la pandèmia ja ha passat, hem mantingut moltes de les dotacions, especialment als serveis públics de salut i també especialment als serveis d'atenció i integració social a les escoles catalanes, perquè, sense cap mena de dubte, suposen una important millora de l'atenció que oferim a la ciutadania.

Per això hem fet tant d'èmfasi i seguim reivindicant que el govern de l'Estat ha de consolidar els recursos sanitaris que va mobilitzar durant la pandèmia. Perquè cal posar al dia el sistema sanitari i perquè durant la pandèmia vam pagar el cost de massa anys de retallades.

Aquest és el preu d'abaixar impostos a qui ho té més fàcil per fer un esforç econòmic: uns serveis públics debilitats, especialment en moments de dificultats, que és quan la ciutadania més els necessita.

Durant els mesos més difícils de la pandèmia tothom deia que havíem de superar la crisi aprenent dels errors comesos. Tots ens plantejàvem de nou com havia de ser aquest món que construïssim després de la pandèmia, però hem de reconèixer que, en pocs mesos, aquells bons propòsits s'han diluït per a molta gent.

Hem d'evitar que la política i la societat, davant de les conseqüències de la guerra d'Ucraïna, s'enfundi de nou el mallot neoliberal en una nova cursa cap a l'abisme. Catalunya no hi ha d'entrar ni hi entrarà.

No participarem d'aquest joc salvatge perquè en última instància qui paga la factura d'abaixar els impostos a l'1% més ric és el 99% de la població. El que decidim en aquest àmbit ho farem pensant sempre en la majoria, especialment en les rendes mitjanes i baixes. Aquí és on hem d'orientar la política fiscal, i estic convençut que en aquest Parlament pot haver-hi un gran consens perquè sigui així.

No cal entrar en aquesta espiral, i menys en un moment de dificultats per les conseqüències de la inflació i de l'augment del cost de la vida a les famílies i les empreses. Suprimir impostos als que més tenen com fa el PP, a costa de la capitalitat o d'un sistema de finançament injust i caducat, mai pot ser la solució.

Avui, el factor que més condiona l'economia és, sense cap mena de dubte, a Catalunya, a l'Estat, a Europa i a la major part del món, l'escalada de preus provocada en gran part per la guerra d'Ucraïna. L'agressió de Putin sobre un país independent i sobirà com és Ucraïna, que ha portat de nou la guerra a Europa, és un clar atac als valors compartits de la pau i la seguretat, els valors compartits per Europa.

Un atac amb greus conseqüències, en primer lloc, en termes humanitaris, a les quals Catalunya ha contribuït a donar resposta amb l'acollida de més de 25.000 persones refugiades procedents d'Ucraïna, que no ens ha de fer oblidar les persones refugiades, que fugen de la guerra, de la fam i de la misèria, d'altres conflictes i d'altres indrets del món i que sembla que hagin estat oblidades.

Una guerra que està comportant una greu disrupció de l'economia i dels mercats energètics i matèries primeres just quan començàvem a enfilars la recuperació econòmica provocada per la crisi de la covid-19.

La guerra ha multiplicat l'augment del preu de l'energia, que ja s'estava produint abans de la invasió d'Ucraïna. I, alhora, ha augmentat el cost de producció i distribució de bona part dels productes, i també dels costos energètics de les famílies i dels serveis públics, fet que ha provocat una escalada del cost de la vida. I frenar-la, avui, ha de ser una de les principals preocupacions i ocupacions de governs, administracions i institucions econòmiques europees i mundials.

Aquesta crisi energètica entronca directament amb la crisi climàtica que pateix el planeta. Un element central, del tot ineludible, que condiona i condicionarà de forma estructural el nostre sistema econòmic, com produïm, distribuïm i consumim els béns i serveis necessaris per viure. I, en conseqüència, la crisi climàtica condiona el manteniment del nostre model social. Per tot això, no podem obviar el canvi climàtic a l'hora d'oferir respostes a la inflació.

En aquest context, totes les institucions estan revisant a la baixa les previsions de creixement. També la Generalitat, que, malgrat totes les previsions, manté el creixement per sobre de la mitjana de la zona euro.

Tot i la reacció contundent del Banc Central Europeu, que ha apujat els tipus d'interès per frenar la inflació, tot sembla indicar que la situació no es normalitzarà del tot fins al 2024. I hem de tenir present que l'actuació dels bancs centrals, d'augmentar els tipus, que es trasllada en un increment dels costos del finançament, dels préstecs de les empreses, els costos d'inversió, dels costos del deute públic i dels costos de la hipoteca, si no va acompanyada de mesures sobre el mercat energètic (i això vol dir sobre la producció, el subministrament, la distribució i els mecanismes de fixació de preus de l'energia), pot ser un esforç que resulti en va i comporti encara més patiment per a la majoria de la societat.

Això ens obliga a actuar, perquè, fins que la inflació no torni a nivells més moderats, les pujades de tipus d'interès que pugui adoptar el Banc Central han d'anar acompanyades d'ajuts focalitzats a les llars, especialment les més vulnerables, i d'ajuts a les empreses més afectades per l'augment de preus. I, en paral·lel, és molt important adoptar totes les mesures possibles d'estalvi i eficiència energètica i accelerar la transició energètica.

Ens satisfà que la Comissió Europea avanci en aquesta direcció, com va deixar palès la presidenta Von der Leyen en el recent debat d'estat de la Unió. Ens trobem davant d'un problema de dimensió europea que ens correspon abordar i resoldre conjuntament.

En aquest sentit, crec que hem de fer una lectura positiva de les propostes de la Comissió Europea, moltes de les quals van alineades amb les accions de transformació que estem impulsant també des de la Generalitat. Una de les mencions que va fer la presidenta de la Comissió va ser a la formació professional, un àmbit en què, gràcies al diàleg i la concertació social, estem aconseguint canviar el paradigma, fent dels cicles formatius una excel·lent sortida per als alumnes i, sobretot, un actiu per oferir al teixit productiu els professionals qualificats que necessiten. També la transició energètica.

De la mateixa manera, és molt positiu que la Comissió es plantegi intervenir directament el mercat energètic limitant els beneficis de les companyies per tal d'abaratir la factura de la llum. És molt positiu que identifiqui la necessitat de reduir el consum d'energia fixant objectius d'obligat compliment i que, en paral·lel, busqui ajudar i potenciar les petites i mitjanes empreses. En tots aquestes àmbits, les institucions europees trobaran tota la predisposició i col·laboració de la Generalitat.

Però, sense cap mena de dubte, si en un àmbit podem aportar específicament valor afegit des de Catalunya, en aquest repte europeu, és en el projecte del banc europeu d'hidrogen a través del projecte Vall de l'Hidrogen Verd a Catalunya. N'he parlat en moltes ocasions al llarg d'aquest any. Un projecte sòlid, innovador, punter, que entronca amb el nostre model productiu. Tenim tots els ingredients per tirar-lo endavant: el coneixement, les infraestructures i la capacitat emprenedora. Una mostra és el projecte presentat ahir pel conseller Torrent, entre d'altres, per crear una gran planta de producció d'hidrogen a Tarragona.

I només falta prendre la decisió. Fer l'aposta perquè Catalunya esdevingui un enclavament estratègic de la sobirania energètica europea. Per això es tracta d'un projecte insígnia per al país, autènticament revolucionari, que tots i totes ens hem de fer nostre i hem de contribuir a impulsar. Perquè disposar d'un projecte així, tan important per al conjunt de la Unió Europea, sense cap mena de dubte, assegura el futur de l'economia del país en termes de prosperitat i benestar.

Per projectes com aquests, fem una lectura positiva de com la Comissió Europea està afrontant la guerra d'Ucraïna i les seves conseqüències, i, des de Catalunya, treballem amb la mateixa ambició i determinació.

Ja abans de l'estiu em vaig reunir individualment amb tots els consellers i conselleres del Govern per preparar conjuntament el reforç de totes les eines i els instruments que tenim per fer front a les conseqüències de la inflació, per donar suport a les empreses i als emprenedors, per atendre les urgències i contribuir, alhora, a impulsar transformacions que perdurin, que sedimentin.

A tots i totes els vaig demanar que redoblessin els esforços i que treballessin amb l'objectiu de dirigir tots els recursos addicionals que hem aconseguit partint de la insistència en la necessitat de flexibilitzar el dèficit a combatre l'encariment del cost de la vida, a combatre les conseqüències de la inflació.

Entre tots i totes, entre tota la societat, mitiguem els efectes de la inflació. Amb l'esforç de tothom, fem front a l'augment del cost de la vida. Per això els anuncio que posem en marxa un escut social de 300 milions d'euros amb el qual ajudarem la ciutadania i el teixit productiu a afrontar millor l'escalada de preus.

Estem parlant de mesures encaminades a acompanyar els més vulnerables. Els anuncio que les 100.000 famílies més vulnerables de Catalunya rebran un augment del 50% del bo social tèrmic aquest mateix any. Això vol dir que aquestes 100.000 famílies més vulnerables de Catalunya, que ja s'acollien al bo social tèrmic, veuran incrementada un 50% l'ajuda, fet que resultarà en un total d'entre 173 i 541 euros per fer front als augments de la factura de la llum i el gas.

Perquè aquesta tardor, aquest hivern, ningú ha de passar fred per culpa de l'augment del preu de l'energia. Per això reforcem aquestes eines, del tot imprescindibles per fer front a la pobresa energètica, per fer front a l'augment de la factura del gas i de la llum, focalitzant-les en les 100.000 famílies més vulnerables des del punt de vista energètic.

L'augment del cost de la vida ens afecta a tots i a totes. Per això l'escut social també inclou mesures adreçades al conjunt de la ciutadania. Els anuncio que destinarem 100 euros per infant per compensar el fort increment de les despeses de material escolar al qual han hagut de fer front les famílies aquest mes de setembre. Una mesura encaminada a afavorir l'equitat social en un àmbit com l'educatiu, del tot essencial per assegurar la igualtat d'oportunitats.

I ho farem, i aquesta és una mesura vinculada a la llei de mesures que estem treballant i que acompanyaran els pressupostos del 2023, a través d'una deducció de l'IRPF de les famílies amb rendes mitjanes i baixes, que s'incorporarà durant el projecte de pressupost i de llei de mesures, de tal manera que aquestes famílies no hauran de fer cap tràmit addicional i simplement s'haurà de tenir en compte en la declaració de la renda.

En segon lloc, tal com ja va anunciar la consellera Cervera, destinarem 29 milions d'euros a millorar els ajuts al lloguer dels i les joves. Complementem, així, les ajudes estatals, que són manifestament insuficients davant del cost dels lloguers de Catalunya i manifestament insuficients davant l'altíssima demanda que van tenir. Són ajudes a les quals es poden acollir joves de fins a 36 anys i poden arribar a 250 euros per persona i mes. Permetran que milers

de joves que van quedar fora de les ajudes estatals s'hi puguin acollir. Treballem per arribar on no arriba l'Estat, amb les mans lligades a l'esquena, amb recursos limitats, essent encara de moment una autonomia, però treballem per arribar-hi des del Govern de Catalunya.

En la mateixa línia, els anuncio que ampliïm la T-Jove dels 24 als 30 anys. Aquesta mesura té un impacte de 30 milions d'euros i vol contribuir a reduir les despeses quotidianes i més bàsiques de la població jove, que té encara més problemes per emancipar-se. I, alhora, aquesta mesura busca fomentar l'ús del transport públic.

I, finalment, cal impulsar canvis que perdurin. Perquè, més enllà d'atendre les urgències, és important que aprofitem aquesta injecció extraordinària per accelerar la transició energètica. Per canviar el nostre model energètic i participar de la sobirania energètica europea.

Per això els anuncio que destinarem 67 milions d'euros:

- A acompanyar totes les petites i mitjanes empreses a emprendre projectes de transició energètica.
- A fomentar la retirada de teulades d'amiant i instal·lar en el seu lloc cobertes amb plaques solars destinades a l'autoconsum.
- A subvencionar projectes de bioenergia.
- I a reduir a 6 mesos el temps màxim per autoritzar projectes de plantes i parcs d'energia elèctrica renovable amb potència inferior a 5 MW per tal que puguin començar a produir energia en menys d'un any.

En la mateixa línia, els anuncio que destinarem més de 51 milions a facilitar que la ciutadania pugui instal·lar a casa seva sistemes de producció d'energia renovable destinada a l'autoconsum.

L'energia solar és l'energia més democràtica, la que tenim més a l'abast, la que ens permet avançar cap a aquesta sobirania energètica i la més respectuosa amb el medi ambient. Catalunya té sol i l'estem desaprofitant. Per això hem d'aprofitar cada centímetre de teulada per instal·lar-hi una placa solar. Cada centímetre de teulada per rebaixar la factura de la llum i lluitar contra el canvi climàtic.

El foment de l'autoconsum ha d'anar acompanyat de mesures d'estalvi energètic. Mesures per ser més eficients. Per això els anuncio que obrirem una línia d'ajuts d'11,5 milions d'euros per tal que les comunitats de veïns i les empreses puguin instal·lar sistemes automàtics de control de l'energia, com ara d'encesa i apagada de llums en espais comuns.

En síntesi, presentem un escut social per a famílies i joves, per a persones vulnerables, per a empreses i emprenedors i per fer un salt endavant en la transició energètica. Perquè les respostes a les urgències d'avui, com la guerra, la crisi, la inflació o l'augment dels preus de l'energia, s'han de fer pensant en el món que hem de tenir demà.

Uns primers 300 milions d'euros per fer front a les conseqüències de la inflació, a la pèrdua de poder adquisitiu del conjunt de la ciutadania. Perquè és en moments com l'actual que hem

de demostrar que estem al costat de la gent. Hem d'acompanyar a tothom a l'hora de fer front a les conseqüències de la inflació i ho hem de fer sense perdre en cap moment la vocació transformadora que caracteritza el Govern de la Generalitat.

Aquestes mesures es complementaran i s'ampliaran amb d'altres que formaran part també del projecte de pressupostos per al 2023 que el conseller d'Economia està preparant conjuntament amb tot el Govern.

ACCIONS DE GOVERN TRANSFORMADORES

Per això, en un context inestable i ple d'incerteses, encara fem més èmfasi en la voluntat transformadora del Govern. En la necessitat d'avançar de la mà de l'Agenda 2030 i dels objectius de desenvolupament sostenible. Hi fem èmfasi, alhora que es comencen a fer evidents algunes de les iniciatives a través de les quals estem construint un país més just, més verd, més feminista i més lliure. La condició prèvia per fer tot això és reforçar les institucions i garantir-ne el bon funcionament. Disposar d'unes institucions plenament operatives, modernes, àgils, eficients, innovadores.

En un any, els canvis són evidents. I crec que cal explicar, enmig del soroll i la boira espessa, que els canvis ja estan en marxa. Començant per la recuperació de les relacions amb les institucions europees, sigui la Comissió o el mateix Parlament Europeu. O les mateixes relacions amb territoris amb els quals tenim molts reptes compartits, com ara el País Valencià i les Illes Balears.

En aquest mateix àmbit, hem de destacar l'aprovació del pressupost de la Generalitat a temps per primera vegada en 12 anys. Un pressupost, el del 2021, que incrementa la despesa en 5.600 milions d'euros, que duplica la inversió fins als 4.000 milions d'euros i que fins al moment és el pressupost més social de la història. Un pressupost plenament operatiu a partir de l'1 de gener. I això que es pot interpretar com una qüestió merament administrativa, en el fons, implica tenir les eines per millorar l'atenció i els serveis a la ciutadania des del primer dia. Tenir pressupost operatiu des del primer dia de l'any ens ha permès avançar en totes les transformacions a les quals ens hem compromès. I vull agrair als grups parlamentaris que van permetre aquesta aprovació.

En el mateix sentit, des del punt de vista institucional, hem aconseguit desbloquejar la renovació del conjunt d'institucions estatutàries, cabdals per garantir el bon funcionament de l'engranatge institucional del país. Però, sobretot, superar una mostra de la paràlisi que significava tenir molts d'aquests organismes amb el mandat caducat. Hem estat capaços de construir acords per a la renovació de la Sindicatura de Greuges, la Sindicatura de Comptes, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, el Consell de Garanties Estatutàries i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais. I això, sense cap mena de dubte, és una excel·lent notícia. Sobretot perquè aquestes renovacions són fruit d'un ampli consens sorgit d'aquest Parlament, i vull agrair als grups parlamentaris que ho han fet possible.

Totes aquestes renovacions i aquest reforç institucional són bons per a la ciutadania. Calien i són del tot imprescindibles per disposar d'unes institucions en les millors condicions per atendre el conjunt del país. Unes institucions preparades i fortes. I això també vol dir tenir unes

institucions amb capacitat de protegir-nos davant dels atacs que malauradament patim per la nostra manera d'entendre el país.

Podem parlar de diferents exemples, però segurament el cas més evident és l'enfortiment del model d'escola en català, tan important per a la cohesió social del país i per al propi progrés de la llengua.

Des de fa anys, s'ha intentat i es continua intentant acabar amb l'escola en català perquè saben que la llengua és el que ens cohesiona, és el que ens aglutina, és el punt de trobada de la societat catalana, però deixem-ho clar: no ho aconseguiran.

Perquè davant l'intent d'imposar un 25% homogeni de castellà a les aules hem reforçat el consens lingüístic del país protegint el català, els centres educatius i el mateix professorat de les ingerències judicials fortament polititzades. I, sobretot, posant per davant els criteris pedagògics, acadèmics i educatius, que són els que han d'estar sempre per davant en la política lingüística. Fent confiança a mestres i professors. Hi ha qui està intentant reobrir, aquestes setmanes passades, el conflicte. Però avui el consens és molt més sòlid i molt més ampli. No ha estat fàcil, però hem arribat a un consens més sòlid i ampli. I davant d'un consens així, és molt difícil tombar un model educatiu d'èxit, sense el qual no s'explica ni s'entén la Catalunya plural, diversa i inclusiva que ens desperta tant d'orgull.

I això també ha estat gràcies a l'impuls del Govern però també a l'ampli suport rebut en aquest Parlament. El meu agraïment a totes les diputades i diputats que van donar suport a aquests acords amplis de país.

De la mateixa manera que hem defensat i defensarem l'escola en català, hem construït mecanismes per acompanyar els servidors i servidores públiques que, per exercici de la seva responsabilitat, per exercici del seu compromís amb la societat, són perseguits injustament per exemple per organismes com el Tribunal de Comptes.

I per això vam crear el Fons Complementari de Riscos, aprovat per una àmplia majoria d'aquest Parlament, dotat amb 10 milions d'euros, guiat pel principi d'indemnitat que estableix que no es poden prendre represàlies contra les persones que exerceixen legítimament les funcions del seu càrrec mentre no es demostrï que han actuat al marge de la llei.

I aquest també és un deure institucional. No deixar mai sol ningú, no abandonar ningú —amb el convenciment que no ha comès cap il·legalitat— que sigui perseguit per les seves idees polítiques. Aquest és un pas important i que exemplifica un canvi de dinàmica que ha d'arribar arreu.

També en l'àmbit de la justícia. I aquí, com és sabut, la Generalitat s'ha retirat de les causes obertes, moltes relacionades amb actes de protesta, en què no es podia acreditar l'autoria d'uns fets. Mai hem deixat ni deixarem un servidor públic o un mosso d'esquadra sense defensa, i menys davant d'una agressió, però tampoc podem contribuir a alimentar una espiral que no porta enlloc. Sobretot quan és evident que no hi ha proves concloents.

S'ha procedit a les retirades de les acusacions contra manifestants i activistes en els casos en què no hi havia lesions acreditades a cap funcionari públic. Ho fem en cada cas en el moment processal més adequat. I ho fem perquè, de la mateixa manera que defensarem els

treballadors públics, defensarem també el dret de la ciutadania a la lliure manifestació i a la llibertat d'expressió. Aquestes mesures, que contribueixen a la pau social i a la garantia de drets, s'han començat a aplicar amb aquest govern i en aquesta legislatura.

Tot això són exemples de com estem enfortint les institucions, de com demostrem que és possible governar d'una altra manera. Tot això és molt important per oferir seguretat a la ciutadania i renovar, guanyar-nos, la seva confiança. Tanmateix, tot això és necessari, però no suficient si no va acompanyat d'una acció de govern ambiciosa, que realment tingui un impacte positiu en la vida de les persones.

I aquí els vull traslladar la meva satisfacció amb la feina feta per tots els consellers i conselleres del Govern. Tots, absolutament tots i totes, us hi esteu deixant la pell.

Per això el compliment del Pla de Govern avança a bon ritme. Un pla de govern que és la guia d'actuació de tots i cadascun dels departaments. Hem assolit, en menys d'un any i mig de legislatura, un grau d'execució del 40%. Però, sobretot, hem aconseguit que, en poc menys d'un any, comencin a aflorar iniciatives que realment exemplifiquen totes les transformacions que ens hem compromès a impulsar. Parlem de la gratuïtat de l'I2, l'antic P2, del Pacte Nacional per a la Indústria, de l'energètica pública, de la reducció del cost d'accés de les universitats, de les ajudes a l'habitatge per a joves, o del hub digital, audiovisual i del videojoc Catalunya Media City. Iniciatives que o bé hem presentat aquest setembre o que han iniciat el seu impacte aquest mateix mes i que mostren l'ambició amb la qual treballen tots els consellers i conselleres de la Generalitat. D'aquesta manera, i sense ànim de ser exhaustiu, sí que m'agradaria compartir amb tots i totes vostès algunes de les fites de cada departament, que han contribuït a consolidar les bases de les transformacions i que guiaran de nou l'acció política de cada conselleria pel present curs polític.

En primer lloc, vull posar en valor la feina feta des del Departament de la Vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori, liderada pel vicepresident, amb iniciatives com el projecte Aina per generar el primer diccionari de veu en català de l'àmbit digital, que ja ha recollit més d'un milió de veus, que ens permetran relacionar-nos amb la tecnologia, especialment amb la intel·ligència artificial, en la nostra llengua i amb plena normalitat.

També vull destacar el desplegament de la fibra òptica arreu del país, per exemple, amb la prova pilot a les Garrigues Altes i amb l'aprovació del Pla estratègic que ha de permetre desplegar noves tecnologies i serveis digitals intel·ligents a tot el territori. Estem parlant de 450 milions d'euros per vertebrar el territori comunicativament parlant.

D'altra banda, també s'han iniciat en el Departament de la Vicepresidència obres per valor de 340 milions d'euros per potenciar el transport públic i la xarxa viària. Un àmbit en què cal destacar l'assumpció del servei de rodalia de Lleida, que d'aquí a dos anys operarà Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

I aquest és un àmbit on tenim importants reptes pendents. Començant pel desplegament de la T-Mobilitat arreu del país i de forma plenament operativa a finals del 2024, que s'està treballant. I acabant per la reivindicació del traspàs del servei de rodalia, complet i integral, acompanyat de les inversions pendents i de la gestió de les infraestructures.

El futur de la mobilitat és el ferrocarril. I aquí cal fer palès el mal funcionament crònic del servei de rodalia Renfe, un maldecap constant per a molts usuaris i un llast per a la competitivitat del nostre teixit laboral i productiu.

Per tot això, el vicepresident Puigneró té l'encàrrec de no escatimar esforços per fer possible el traspàs del servei de rodalia a Catalunya. Un traspàs integral. Puc donar fe del seu compromís i convicció. És imprescindible per millorar un servei essencial, bàsic per a la quotidianitat de moltes persones i per a la vitalitat del teixit productiu. Però aquí ens hi hem d'implicar tots i totes. Tot el Parlament. Ningú se'n pot inhibir. És una qüestió d'interès general. Ningú s'ha d'amagar del mal funcionament de Renfe ni de la resposta necessària que hem de donar, per molt que el responsable polític del caos ferroviari que vivim diàriament sigui una companya de partit.

Mentre el caos de Renfe avui suposa un perjudici inassumible pels més de 300.000 viatges diaris, Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya continua avançant: com he dit abans, per assumir el servei de rodalia de Lleida en dos anys, però també amb l'inici dels treballs per permetre la connexió de les línies del Vallès i Llobregat-Anoia de Ferrocarrils amb la prolongació de la línia entre Plaça d'Espanya i Gràcia a Barcelona, o l'estudi de la viabilitat de les línies de tren-tramvia a les Terres de l'Ebre, el Bages, la Costa Brava i el Pirineu, que ens van comprometre en el darrer pacte pressupostari i que s'està portant a terme. I, finalment, després de més d'11 anys, s'han reprès els treballs de la tuneladora del tram central de la línia 9 del metro de Barcelona. Aquest és un govern que treballa per al país sencer, i el país sencer inclou també l'àrea metropolitana i la seva capital, Barcelona.

Pel que fa al Departament de la Presidència, amb el lideratge de la consellera Vilagrà, vull destacar que s'ha iniciat el procés d'estabilització de places de treballadors i treballadores públics més gran de la història. A l'inici de la legislatura, 59.000 places, el 35,5% del total de treballadors públics, estava en situació de temporalitat, d'interinatge. I en només un any s'ha estabilitzat la plaça a 4.000 persones.

I l'objectiu és reduir aquesta taxa d'interinitat a un 8% de treballadores i treballadors en situació de temporalitat a finals de 2024, convocant fins a un total de 46.845 places. I avui mateix des del Govern hem aprovat un decret llei per avançar decididament en aquest sentit.

D'altra banda, s'ha iniciat la redacció de l'Estatut del Municipi Rural per treballar per a l'equilibri territorial i frenar el despoblament. És una reivindicació històrica de desenes de municipis del país, que ens dotarà d'eines per respondre a les necessitats de tot el territori, de la Catalunya sencera.

En l'àmbit dels esports, s'ha multiplicat per quatre els ajuts a l'esport femení i als clubs que competeixen i excel·leixen en l'elit de l'esport estatal i internacional. Hem dit per activa i per passiva que aquesta serà la legislatura de l'esport femení i estem actuant en conseqüència. Perquè tenim un compromís ferm amb la igualtat efectiva també al món de l'esport i la visibilització de les esportistes en aquest àmbit, tant per reconèixer l'excel·lència que ens demostren cada dia com per l'oportunitat de crear nous referents per a les generacions més joves.

D'altra banda, i conjuntament amb el Conselh Generau d'Aran, estem elaborant un pla integral per a l'occità aranès per encarar la normalització de la llengua i protegir-la de les tendències

sociolingüístiques que n'amenacen la continuïtat a l'Aran. I, en paral·lel, vetllarem perquè aquest pla sigui viable econòmicament i l'Aran pugui implementar-lo en l'exercici de les seves competències.

Així mateix, l'any 2023 finalment donarem compliment a la totalitat de l'acord de finançament del 2019 de l'Aran, emmarcat en el Fons de Finançament Incondicionat del Conselh Generau d'Aran.

Pel que fa al Departament d'Empresa i Treball, liderat pel conseller Torrent, volia destacar que s'han destinat 917 milions d'euros al pla de polítiques actives d'ocupació més important fet fins ara, especialment enfocat a la contractació de joves i contribuir a reduir l'atur juvenil. I s'ha duplicat la inversió en polítiques actives d'ocupació exclusives per a dones destinant-hi gairebé 53 milions d'euros per arribar a oferir aquest servei a més de 41.000 dones.

Com els he comentat al llarg de la intervenció, el Departament d'Empresa i Treball ha jugat un paper clau, conjuntament amb tots els actors socioeconòmics, en la signatura del nou Pacte Nacional per a la Indústria. Un acord que significa noves inversions, noves empreses i nous llocs de treball; 3.000 milions d'euros per relançar un dels sectors més importants de l'economia productiva del país de forma més innovadora, digitalitzada, sostenible i de qualitat. Catalunya serà industrial o no serà i aquesta industrialització ha de ser verda, digital i amb llocs de treball de qualitat.

D'altra banda, també cal fer esment dels 682 milions d'euros provinents dels fons Next Generation que el Departament està destinant a contractar i formar persones desocupades, a ajudar joves autònoms, a reactivar l'economia del país i a generar oportunitats per a tothom. Tot aquest suport a empreses i treballadors va acompanyat també d'una important simplificació burocràtica per fer més fàcil la posada en marxa d'empreses i l'impuls de projectes estratègics.

Una reivindicació històrica del teixit productiu que avui és una realitat gràcies al compromís del conseller, amb el nou Reglament de facilitació de l'activitat econòmica i l'habilitació per declarar projectes estratègics que tenen un impacte significatiu en la creació de llocs de treball i l'activitat econòmica, tant a nivell nacional de Catalunya com territorial. I que permet una atenció personalitzada i la simplificació dels temps dels tràmits.

Al Departament d'Economia i Hisenda, sota el lideratge del conseller Giró, s'ha fet una gran tasca i vull agrair la serietat i el rigor en la feina d'un àmbit tan sensible com les finances de la Generalitat, un àmbit del tot determinant per al bon funcionament de la institució. La Generalitat, amb la tasca del conseller, que continua la feina dels darrers anys, ha millorat notablement la seva salut financera. Les agències de ràting, que són exigents, han millorat la valoració i la confiança cap a la Generalitat i l'equip de gestió econòmica. Un canvi tan notable que ens situa a les portes de tornar a emetre deute als mercats, fet per al qual el conseller ja ha demanat autorització a l'Estat per començar-ho a fer l'any vinent.

D'altra banda, per no oblidar aquells dèficits estructurals que patim i ser-ne conscients per revertir-los, s'ha procedit al càlcul del dèficit fiscal que pateix Catalunya per a l'any 2019, que significa 20.196 milions d'euros, el 8,5% del PIB català, que l'Estat recapta i no retorna. Un autèntic llast per a la nostra economia i per al nostre estat del benestar. Un llast per als nostres serveis públics. Un ofec que ens limita enormement i que ens omple de motius per voler ser

un estat independent. També s'ha aprovat, amb l'impuls del Departament, la memòria preliminar de l'avantprojecte de llei de contractació pública de Catalunya, que té per objectiu simplificar i facilitar els processos de licitació pública.

De cara al curs que comença, més enllà de l'elaboració d'un nou pressupost que, com comentava anteriorment, ha d'anar encaminat a acompanyar la ciutadania a afrontar l'augment del cost de la vida, el Departament d'Economia i Hisenda té el repte de la gestió i la materialització dels fons europeus. També de la coordinació en l'àmbit dels fons Next Generation. Una eina del tot determinant per fer realitat la transició energètica i la digitalització i consolidar l'enfortiment del nostre sistema productiu.

Del Departament d'Igualtat i Feminismes, sota el lideratge de la consellera Verge, en voldria destacar diverses actuacions. Els 23 milions d'euros per al programa TempsxCures, destinat a finançar serveis d'atenció a infants i adolescents. Avui la pobresa de les treballadores es manifesta també en la manca de temps per a la cura d'un mateix i de l'entorn familiar. I amb aquesta mesura treballem per donar-hi resposta.

La incorporació de la perspectiva de gènere com a criteri d'avaluació a les convocatòries de recerca per evitar la discriminació de les dones, les barreres d'accés i els sostres de vidre. I l'aprovació del Pla d'acció per combatre la pressió estètica que pateixen tantes joves i tants joves i adolescents del país i donar resposta a la violència dels cànons estètics que perpetuen estereotips i discriminacions.

D'altra banda, aquest maig es va iniciar el repartiment de productes mensuals reutilitzables a 1.200 alumnes de tercer d'ESO de 24 centres educatius del país. Una prova pilot que volem estendre al conjunt de centres educatius del sistema públic de Catalunya. Perquè és bàsic incorporar també la perspectiva mediambiental en aquest àmbit, i, sobretot, evitar la pobresa menstrual. Però més enllà de les fites concretes, el Departament està fent una gran feina a l'hora de trencar marcs, marcs preestablerts.

I en un context de retorn del conservadorisme i d'enfortiment de l'extrema dreta —com acabem de veure a Itàlia, un crit d'alerta que cap demòcrata pot obviar—, és imprescindible defensar amb tota la contundència que Catalunya és, per damunt de tot, un país demòcrata, un país d'acollida, un país antiracista, un país que no tolera cap forma de discriminació i un país que rebutja i es regira contra tota forma de violència masclista.

De la mà dels ajuntaments, que en aquest àmbit i en tants d'altres són una peça essencial de la transformació del país, amb l'Acord marc es destinaran, en el període 2022-2025, 90 milions d'euros a finançar els serveis d'urgència per a dones en situació de violència masclista, els serveis d'atenció i informació a les dones (SIAD), els serveis d'atenció integral LGTBI+ i els serveis i polítiques de migracions, acollida i vida digna compartida.

La consellera Alsina, des del Departament d'Acció Exterior i Govern Obert, ha liderat una tasca que vull posar en valor; en primer lloc, amb el reforç de la xarxa de delegacions de Catalunya a diferents estats del món, passant d'una cobertura de 44 països a 63, obrint noves delegacions a Andorra, el Brasil, Corea del Sud, el Japó, el Senegal i Sud-àfrica i establint oficines a Eslovènia, Irlanda i el Quebec.

Continuem amb la voluntat de reforçar la presència de Catalunya al món, donant a conèixer el nostre país, acompanyant els catalans i catalanes arreu, defensant els interessos de Catalunya, donant suport a les nostres empreses i organitzacions socials, a la nostra producció cultural i artística i a la creativitat del país, i aportant la nostra visió sobre els reptes que compartim amb el conjunt de la humanitat.

També vull subratllar la relació millorada i intensa amb el cos consular present a Barcelona, la ciutat amb més representació consular a escala mundial després de Nova York i Hong Kong. I també les polítiques de Govern obert, per facilitar la participació ciutadana i la transparència.

Del Departament d'Educació, liderat pel conseller González Cambray, sense cap mena de dubte, en destaca la gratuïtat de l'infantil 2, el P2. És una mesura per afavorir la igualtat d'oportunitats, que també afavoreix la conciliació a les famílies. Una mesura del tot revolucionària i que volem fer extensiva de forma progressiva i sostenible al conjunt de l'etapa infantil. Aquí, vull agrair, un cop més, la col·laboració del món local. De molts ajuntaments que amb el seu esforç ens han acompanyat i han fet que aquesta mesura sigui possible.

Una altra de les grans novetats d'aquest setembre és la reducció de ràtios que iniciem a I3, antic P3, garantint aules de com a màxim 20 alumnes, per oferir la millor atenció als infants. En un context de reducció demogràfica podríem optar per reduir serveis i hem optat per augmentar els serveis mantenint les ràtios de mestres i avançant en reduir, en conseqüència, les ràtios d'alumnes.

També m'agradaria fer esment a l'avançament del curs escolar. Per escurçar un període de vacances d'estiu massa llarg que no ajuda en els hàbits d'aprenentatge i per igualar, també, les oportunitats dels infants, pensant especialment en els més vulnerables i en els infants que durant l'estiu no tenen les mateixes possibilitats de continuar treballant les habilitats socials i cognitives.

És una mesura bona per als alumnes, bona per a les famílies, perquè facilita i contribueix a la conciliació de la vida laboral i familiar de moltes mares i pares. I, en molts casos, també ha suposat un estalvi important en casals o activitats on les famílies portaven els infants els dies que no hi havia escola durant la seva jornada laboral. Hem de reconèixer l'esforç de tothom perquè hagi estat possible i s'hagi pogut implementar; en primer lloc, de la comunitat educativa, dels docents, de les famílies i també dels alumnes.

D'altra banda, quan parlava dels objectius de la Comissió Europea, he posat de manifest l'estratègia coincident en l'àmbit de la formació professional. Un àmbit transcendental que afrontem des del diàleg i la concertació social. En aquest sentit, vull posar en valor que, per primera vegada, hem presentat una oferta integrada d'FP de més de 400.000 places, un 34% més que l'any passat i amb un valor de més de 726 milions d'euros.

Des d'un altre àmbit, cal tenir molt present la creació de 52 escoles bressol rurals d'acord amb el Pla d'integració de l'etapa inicial a l'escola rural. Amb aquesta iniciativa, 122 municipis de menys de 2.500 habitants incorporen el primer cicle d'educació infantil a l'escola. Això és treballar per a la Catalunya sencera. Això és una concreció de generar oportunitats arreu. Perquè, avui, pobles sense serveis essencials com l'escola bressol tenen molt més difícil fer front al despoblament.

En clau de feina feta, cal destacar també que, per primera vegada, aquest curs les escoles que segreguen per sexe ja no reben finançament públic. Una anomalia històrica. S'ha acabat finançar amb diners públics escoles que separen els nens de les nenes. Sense cap mena de dubte, iniciar el curs amb aquesta novetat ens ha d'omplir d'orgull a tots i a totes. I aquí és on tenim un dels principals reptes del sistema educatiu: erradicar d'una vegada la segregació escolar. Complim el pacte impulsat per l'antic Síndic de Greuges, amb ampli suport parlamentari, perquè necessitem unes escoles representatives de la pròpia societat si volem contribuir a generar oportunitats per a tothom i enfortir la cohesió social del país.

Del Departament de Recerca i Universitats, un departament nou i rebut amb entusiasme per tota la comunitat universitària, liderat per la consellera Geis, m'agradaria destacar tot l'esforç per consolidar i ampliar l'equitat d'accés a l'educació superior amb l'aprovació d'una rebaixa de fins al 33% dels preus públics universitaris. També s'ha mantingut la bonificació addicional per als trams de renda més baixos, i s'ha estès als màsters que habiliten per exercir una professió.

De la mateixa manera, s'ha fet un pas molt important amb l'aprovació del Projecte de Llei de la ciència. Una nova llei que s'aprovarà properament i que ens ha de permetre consolidar el model català de recerca, desenvolupament i innovació. Sense cap mena de dubte, un actor clau i del tot imprescindible per al progrés social i econòmic del país.

Pel que fa a objectius, un dels que s'ha marcat la consellera i té el suport del conjunt del Govern és aconseguir impulsar l'ús de la llengua catalana en l'àmbit universitari. Durant aquest any, s'han fet passos importants i ara cal consolidar-los, amb l'objectiu de passar del 70% al 80% d'oferta de classes en català a finals de legislatura.

I, en paral·lel, hem augmentat un 20% el finançament basal de la Generalitat als grups de recerca de Catalunya. Tenim el lideratge en recerca, som líders en captació de fons provinents de la UE, però calia garantir una millora del finançament basal, i ho hem començat a fer realitat.

El Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, liderat per la consellera Jordà, està fent una tasca ingent per impulsar la transició energètica i dotar-se de noves eines per combatre el canvi climàtic. En aquest sentit, vam aprovar la modificació del decret llei que permet accelerar la transició energètica amb mesures urgents per respondre a l'emergència climàtica i impulsar les energies renovables per ordenar-les i equilibrar-ne la implementació, per minimitzar-ne l'impacte negatiu que pugui tenir a nivell social i territorial i per facilitar la pràctica de l'autoconsum.

Aquest impuls ha permès passar de poc més de 30 a 1.500 MW de potència en energies renovables en exposició pública, que estaran a disposició dels seus promotors per ser implementats quan ho considerin. Ha posat en marxa 41 oficines comarcals d'impuls de la transició energètica. I aquest mes d'octubre, tal com vaig anunciar a Nova York, aprovarem la creació de l'energètica pública, vaixell insígnia del nou model energètic de Catalunya.

Des del punt de vista de la necessitat de crear oportunitats arreu, també volia destacar l'aprovació de l'Agenda Rural de Catalunya, una eina imprescindible per a l'equilibri i la cohesió territorial del país. Com és obvi, eines com aquestes han d'anar acompanyades per l'activació dels ajuts de polítiques concretes com l'activació dels ajuts de les PAC, o noves

mesures de suport a l'habilitació i el manteniment d'infraestructures rurals i el desenvolupament de la xarxa de regadiu arreu del país.

Pel que fa a la gestió dels boscos, aquest estiu també hem parlat amb feina feta. Hem aprovat el nou Pla general de política forestal i hem triplicat la inversió en el nou pla de prevenció d'incendis forestals, que incorpora tots els agents que treballen en la prevenció d'incendis.

Tot això té a veure amb el món rural i les necessitats específiques d'aquesta part tan important —i tan diversa— de Catalunya, i genera oportunitats arreu, genera oportunitats per a tothom. Però des del Departament —com des de la resta del Govern— es treballa per al conjunt del país, per a la Catalunya sencera. I això també vol dir reptes tan immensos i il·lusiónants com la retirada de l'amiant de ciutats com Badia del Vallès. Un municipi que des del seu origen conviu amb una presència massiva de fibrociment que erradicarem amb un pla pioner que transformarà la ciutat a través d'inversions extraordinàries, que financem des del Govern i que treballarem conjuntament amb l'alcalde i l'Ajuntament de Badia del Vallès

Pel que fa al Departament de Salut, amb el lideratge del conseller Argimon, voldria destacar l'avenç en l'àmbit de la salut mental, amb el qual estem canviant el paradigma. Vam tenir l'oportunitat de parlar-ne a bastament ara fa uns mesos en el marc d'un ple monogràfic. I avui se'n comencen a percebre els canvis

El Pacte Nacional ja ha començat a caminar. I, en paral·lel, s'han començat a reforçar els serveis amb l'increment de 80 milions d'euros que han permès la incorporació de nous professionals. Especialment destinats a l'acompanyament d'infants i joves. La posada en marxa del Programa de benestar emocional i salut comunitària, que incorpora 380 referents de benestar emocional als centres d'atenció primària d'arreu del país. Vaig tenir l'oportunitat, amb el conseller Argimon, de fer una sessió de treball de valoració amb una representació d'aquests referents. Estan fent una excel·lent feina. S'ha obert un camí realment innovador, que reforça la visió comunitària de la salut i acompanya la tasca que fan els centres d'atenció primària.

Un dels grans objectius del Departament de Salut és el reforç, precisament, del sistema d'atenció primària, invertint gairebé 450 milions d'euros en infraestructures per a aquest àmbit i incorporant nous professionals com fisioterapeutes i higienistes dentals. Aquí voldria aturar-me per fer un agraïment a tot l'esforç que el conjunt de sanitaris i resta de professionals vinculats al sector de la salut i el departament han dedicat a la lluita contra la covid. L'OMS ha rebaixat els nivells d'alerta de la pandèmia, gràcies a una actuació conjunta arreu del planeta, de professionals, Administració i ciutadania. La campanya de vacunació ha estat un èxit. Les xifres de vacunació a Catalunya, comparades amb societats com la nostra, són molt altes i això ens permet afrontar el futur molt més ben preparats. I hem començat a reforçar amb la quarta dosis especialment aquells ciutadans d'edat més avançada o amb la salut més vulnerable.

En aquest sentit, el Govern, malgrat que l'Estat va retirar els fons extraordinaris per la covid, ha fet un esforç important per mantenir el finançament al conjunt de la xarxa sanitària que permetés mantenir els reforços de personal incorporats durant la pandèmia en tots els àmbits on ha estat possible, prioritzant la salut. Hi ha hagut territoris que no ho han fet. Nosaltres ho hem fet i això, evidentment, comporta uns reptes en l'àmbit de la salut i l'economia, però s'ha treballat conjuntament i aquí demostrem que Catalunya, quan parla de salut pública, s'ho creu.

Des del Departament d'Interior, liderat pel conseller Elena, s'ha aprovat el Programa temporal de reforç per implantar el pla de xoc de lluita contra macroincendis forestals, que seran una realitat també durant els propers anys. S'han ampliat les plantilles de Mossos d'Esquadra i s'han consolidat les convocatòries anuals per a les de bombers i agents rurals. S'ha fixat un nou sostre de plantilla en 22.000 efectius policials, que facilita el creixement necessari del cos. Necessari per atendre les necessitats de la ciutadania i per a la pròpia evolució demogràfica dels membres del cos. En el darrer any, el nombre d'efectius total, incloent-hi les baixes per jubilacions, ha augmentat en més de 500. En tan sols un any. Aquest mes de setembre mig miler més de nous agents s'han incorporat a les seves tasques, un cop formats des de l'Escola de Policia de Catalunya (i un nombre similar, a les policies locals). I aquest curs s'han convocat 840 places noves. Però, més enllà, s'ha avançat com mai en la feminització i el rejuveniment de tots els cossos de seguretat i emergències de la Generalitat de Catalunya. Les dones han passat de representar l'11% al 25% de la cúpula de Mossos. Les darreres promocions, la darrera, de fa 15 dies, situen les dones agents per sobre del 30%; queda camí per recórrer, però s'ha millorat substancialment. I continuarem aplicant polítiques de percentatge per fer que els cossos policials s'assemblin a la societat a la qual servim i, per tant, poder oferir cada vegada un servei millor. Aquesta política pel que fa al cos de Mossos d'Esquadra s'estén també, evidentment, al cos de Bombers i al d'Agents Rurals.

Per la seva part, el Departament de Drets Socials, sota el lideratge de la consellera Cervera, ha fet un pas endavant invertint 56 milions d'euros a reduir les llistes d'espera a una plaça residencial. Unes llistes d'espera que generen molta angoixa a les famílies, especialment en l'àmbit de la pluridiscapacitat. I aquí hi ha un clar compromís del Departament que es tradueix en fets. S'ha instaurat la reserva del 25% dels nous habitatges socials de lloguer que impulsi la Generalitat per a joves, per facilitar-los l'emancipació. S'han programat 98 milions d'euros per abordar el sensellarisme i avançar cap a un futur on ningú no hagi de viure al carrer, en col·laboració amb els ajuntaments. I, sobretot, s'ha impulsat l'aprovació, des del Parlament i amb la col·laboració del Govern i amb un amplíssim consens, de la Llei d'ampliació de mesures urgents per fer front a l'emergència habitacional. Una eina importantíssima que vam haver d'articular per superar el veto del Tribunal Constitucional i que des del Govern desplegarem amb la màxima celeritat.

L'acció del Departament de Cultura, amb la consellera Garriga al capdavant, s'ha centrat en múltiples àmbits. Començant per l'impuls del Pacte Nacional per la Llengua, que compta amb un ampli suport també parlamentari i ho vull agrair. I un ampli suport de diversos agents del país. I acabant amb la presentació el passat divendres d'un dels grans projectes transformadors de la propera dècada a Catalunya, el Catalunya Media City, el hub digital, audiovisual i dels videojocs més innovador d'Europa, que multiplicarà el potencial de la indústria audiovisual, digital i del videojoc de Catalunya, i contribuirà a revaloritzar tots els municipis de l'àrea del Besòs, un dels àmbits de Catalunya que ha de centrar més la nostra atenció. La bona feina del departament ha estat possible gràcies a la recuperació del pressupost en polítiques culturals, que va augmentar 86 milions respecte al pressupost anterior, un increment del 28%. Aquest augment ha permès, entre d'altres, estabilitzar el suport a la internacionalització, les aportacions a les grans institucions culturals i els ajuts a la creació.

I, finalment, el Departament de Justícia, sota el lideratge de la consellera Ciuró, ha constituït i impulsat el Pacte Nacional per la Justícia. Per generar un consens sobre com millorar un àmbit

clau per tot sistema democràtic, per la convivència social i pel progrés econòmic. I s'ha avançat amb nous instruments com la incorporació de la prevenció del suïcidi en el Conveni de salut mental i addiccions a les presons, en l'àmbit de la justícia juvenil, o la creació del Compendium.cat, un nou portal de referència de llenguatge jurídic català que aglutina més de 300 recursos lingüístics en la nostra llengua.

L'objectiu de cara a aquest curs serà actualitzar el codi civil, que actuï d'empara i s'adapti a l'evolució de la nostra societat. I també s'ha continuat amb les polítiques de memòria històrica, tan necessàries al nostre país. I aquí m'agradaria destacar especialment el retorn a les famílies de les restes de desapareguts de la guerra civil que estaven en fosses sense identificar, que contribueix a tancar ferides i a recuperar la memòria amb noms i cognoms concrets de desenes de persones, i torna la dignitat a les famílies. I també a treballar per a la recuperació de la memòria dels perseguits pel nazisme que hi ha arreu dels pobles del nostre país.

En síntesi: el projecte Aina i l'extensió de la fibra òptica, l'aposta pel transport públic, la consolidació de llocs de treball dels servidors públics, el Pacte Nacional per a la Indústria, els fons europeus, la lluita contra la violència masclista, les noves delegacions de la Generalitat per estar presents i defensar els nostres interessos arreu del món, el P2 gratuït, la rebaixa del cost d'accés a les universitats, l'aposta per l'energètica pública, l'aposta clara per la salut mental, l'aposta decidida per la feminització i el rejuveniment del cos de Mossos d'Esquadra, el treball per al dret a l'habitatge, Catalunya Media City i el Pacte Nacional per la Justícia són exemples de com estem transformant el país des de tots els àmbits. I ho fem amb ambició, amb compromís, amb treball, generant consensos, sent imaginatius, allà on ens limiten els recursos o les lleis hi posem creativitat i grans consensos de país i amb el convenciment que el més important és treballar per la ciutadania, buscar en tot moment fer més fàcil la vida a la gent de Catalunya.

Tota aquesta feina, tota aquesta voluntat transformadora, el proper curs l'acompanyarem d'una intensa activitat legislativa. Abans de l'estiu aprovarem, entre d'altres, els avantprojectes de la llei d'erradicació de l'amiant, la llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, la llei de territori, la llei d'economia social i solidària, la llei dels serveis funeraris, la llei de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells, la llei integral del reconeixement del dret a la identitat i expressió de gènere de Catalunya, la llei de prevenció i gestió de residus i ús eficient dels recursos de Catalunya, la llei del patrimoni cultural immaterial i la nova llei de memòria democràtica de Catalunya. Tal com ens hem compromès amb el pla normatiu que sempre està en constant actualització. Un esforç legislatiu importantíssim, en el qual demano la màxima complicitat d'aquest Parlament per fer possibles tots aquests canvis i totes aquestes millores.

En aquests moments, i amb el lideratge del conseller d'Economia, estem començant a negociar la llei de pressupostos i treballar-ne l'elaboració. És la llei més important de l'any, que parteix del bon acord de l'any passat i que aquest any fixa un nou sostre de despesa. Reforcem amb 3.098 milions d'euros més de sostre de despesa, arribant als 33.113 milions. I a la qual van vinculades moltes de les mesures de l'escut contra la inflació que els he presentat al principi de la meva intervenció. I que n'incorporarà encara més, les que estem treballant i les que se'ns permeti acordar amb els grups parlamentaris.

Per això els estenc la voluntat de continuar treballant conjuntament per tal de tornar a tenir operatiu el nou pressupost de la Generalitat l'1 de gener del 2023. I estenc la mà especialment a les formacions amb qui ens hem entès en els moments més importants de la legislatura, a les formacions que van participar en la investidura i a les formacions que van fer possible l'aprovació del pressupost d'enguany.

Gràcies a la complicitat s'ha fet possible la gratuïtat de l'I2 i l'abaratiment del cost dels estudis universitaris. I podem seguir treballant conjuntament, podem seguir fent més fàcil la vida de la ciutadania, un objectiu que compartim i que ens ha d'ajudar a construir acords.

ACORD DE CLAREDAT

He fet un repàs de les principals fites de cada departament, els objectius que tenim davant. I, tal com he anunciat a l'inici, vull dedicar la part final de la intervenció a parlar de com afrontem la resolució del conflicte polític amb l'Estat.

I ho faré amb una proposta dirigida al conjunt del país, amb vocació de representar una amplíssima majoria de la ciutadania, que busca sumar una complicitat plural i diversa, com plural i diversa és la societat catalana. Ho faré amb una proposta que és escrupolosament democràtica, que vol dotar-nos de les eines per poder votar, votar amb llibertat el futur polític del país.

Una proposta inclusiva. Inclusiva. Va dirigida a tots demòcrates, a totes les demòcrates, siguin independentistes o no ho siguin. Una proposta explicable i homologable a escala internacional, perquè altres països han partit de propostes similars i perquè, sense cap mena de dubte, ens obre les portes que fins aquest moment han estat tancades.

Totes i tots som conscients d'on ens trobem com a país des de fa anys. Som davant d'una situació de bloqueig de la relació amb l'Estat que hem d'aconseguir superar. I podem partir de punts de vista i de punts de sortida diferents. Fins i tot oposats. Tenim anàlisis i diagnòstics diversos. Però, malgrat això, hem de sobreposar-nos per tornar a avançar. I el primer pas per superar aquest bloqueig és posar fi d'una vegada a tota forma de repressió. Avui aquesta repressió es manifesta en forma d'exili, de causes judicials, d'inhabilitacions; cal posar fi a tota forma de persecució dels que simplement som independentistes. Per les amenaces que patim. I per l'espionatge que hem patit.

En aquest àmbit cal dir també que s'han fet alguns passos, que cal valorar adequadament; el primer és la recuperació de la llibertat dels presos i les preses polítiques, i el darrer, el compromís de desjudicialització que ha adoptat el govern de l'Estat en l'última reunió de la taula de negociació. Ha de significar un primer pas per aconseguir els efectes de l'amnistia.

Sabem que no serà senzill. Només falta veure l'oposició frontal del president del Tribunal Suprem i del Consejo General del Poder Judicial. Però és una via que cal explorar perquè ningú més entri a la presó. És una via que cal impulsar perquè tothom recuperi la seva llibertat plenament. És una qüestió bàsica, essencial. Aconseguir els efectes de l'amnistia. Com a país no es pot deixar ningú enrere. I ningú es pot abandonar a la seva sort. No seria just per a tothom que se l'ha jugada perquè Catalunya pogués votar i que avui en pateix les conseqüències. No és justa la persecució que pateix la diputada Eulàlia Reguant, que aquesta

setmana s'enfronta a un judici per negar-se a respondre a l'extrema dreta de VOX, i a qui vull traslladar tot el meu suport i tota la meva solidaritat.

No és just per a companys i companyes com els membres de l'última mesa del Parlament, que s'enfronten a un judici simplement per haver permès el debat sobre la monarquia o sobre el dret a l'autodeterminació. Què ha de fer un Parlament, sinó debatre? Intercanviar punts de vista pot ser un delictes en una democràcia? Des del punt de vista dels principis democràtics és evident que no, rotundament no. Per això també cal la desjudicialització. I per això cal aconseguir els efectes de l'amnistia, per acabar amb uns despropòsits judicials que només contribueixen a enquistar el conflicte. Acabar amb uns despropòsits judicials que ens allunyen de la solució. Però, per superar la situació de bloqueig, no n'hi ha prou amb els efectes d'una amnistia. Cal abordar d'una vegada per totes el fons del conflicte polític amb l'Estat. El conflicte polític de fons amb l'Estat, que és la incapacitat de l'Estat de donar resposta a la voluntat majoritària de la ciutadania de Catalunya, que vol decidir el futur polític del país votant.

En el marc de la negociació amb l'Estat estem abordat com acabem amb la repressió i retornem el conflicte a la política. Sense cap mena de dubte, una de les potes de la negociació que té per objectiu revertir la situació injusta que pateixen ciutadans i ciutadanes del país, molts dels quals servidores i servidors públics, i, per tant, poder afrontar una negociació que sigui en igualtat de condicions, sense repressió. I, en paral·lel a aquesta pota de la negociació, cal començar a concretar com abordem l'altra, tal com estableix l'informe de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa d'ara fa un any, l'anomenat *informe Cilevics*, que assenjala mesures per acabar amb la repressió i ens convida a un diàleg i una negociació per resoldre el conflicte polític. En definitiva, cal començar a concretar com donem resposta a la voluntat de la ciutadania de Catalunya de decidir el futur democràticament.

Per això vull proposar un acord de claredat a l'Estat. Un acord que identifiqui quan i com Catalunya pot tornar a exercir el dret a decidir. Com ho han fet el Canadà i el Quebec. Com podem arribar a un acord sobre com tornar a votar. Com van saber fer —i estic convençut que ho tornaran a fer— el Regne Unit i Escòcia.

Vull defensar davant l'Estat un acord de claredat. I vull fer-ho recollint el màxim suport i la màxima complicitat de la societat catalana. Anar-hi amb la màxima força, perquè, com més gran sigui el suport, com més gran sigui el consens, més força tindrem per defensar la posició de Catalunya davant l'Estat. Més força tindrem en tot procés de negociació. En aquest o en un altre. Més força i més legitimitat tindrem a ulls de la comunitat internacional.

No tinc cap dubte que aquesta és la via més ràpida i més eficaç per tornar a votar. Perquè parteix dels aprenentatges de la tardor del 2017, supera les dificultats que no ens van permetre implementar el resultat ara fa cinc anys. És la via per implicar a tothom en el referèndum. És la via perquè tothom reconegui el resultat i és la via que ens permet teixir les complicitats internacionals necessàries si volem sortir-nos-en. Per nosaltres, com a independentistes, només la legitimitat d'un referèndum acordat pot substituir el que va significar l'1 d'Octubre.

Per això, l'acord de claredat és la via per fer un referèndum efectiu, que permeti traduir la decisió de la ciutadania en conseqüències polítiques. Encara que a algú no li agradi, encara que a molts no ens agradi moltes vegades, la realitat és tossuda i, per tant, cal construir, cal permetre, cal facilitar les vies perquè els instruments que posem per votar puguin implementar el resultat. I, encara que a alguns tampoc els agradi, aquesta realitat segueix sent tossuda i

avui existeix una amplíssima majoria de catalans i catalanes que volen decidir el futur del país votant en un referèndum. Fa més de 10 anys es van fer les consultes populars sobre la independència impulsades per la societat civil, es va fer el 9-N del 2014 i es va tornar a demostrar amb el referèndum de l'1 d'octubre del 2017.

És una majoria molt plural, molt àmplia, la que vol que el futur d'aquest país es decideixi votant en un referèndum i ho demostren les dades del Centre d'Estudis d'Opinió: un 82% dels catalans està d'acord que hem de decidir el futur del país en un referèndum. Una opinió immensament majoritària en tots els electorats, amb l'excepció del PP i VOX. És l'opinió hegemònica, pràcticament del 100% dels electors d'Esquerra Republicana, de Junts i la CUP. Del 90% dels votants de Catalunya en Comú, del 73,7% dels votants del PSC. I fins i tot és l'opció del 50% dels votants de Ciutadans.

Aquesta majoria social existeix i no es pot ignorar. Per això tots i totes ens hem d'implicar i tenir l'habilitat d'aglutinar-la a l'entorn d'un consens, d'un gran acord de país sobre quan i com Catalunya tornarà a votar, i anar-ho a defensar amb tota la força davant de l'Estat. I jo vull anar-ho a defensar amb tota la força.

Hem de comptar també amb el món local, el conjunt d'ajuntaments del país, que fan una feina importantíssima per cohesionar el país. Per cuidar tothom a tothora. Quan ens plantejem un acord tan important per al conjunt del país com el que avui proposo, no podem menystenir-los i han de participar-hi.

Per això cal obrir un debat amb el conjunt de la societat per construir les bases d'aquest acord de claredat que presentarem a l'Estat, que presentarem. Per donar forma a la proposta catalana d'acord de claredat. Un acord marc que ofereixi garanties democràtiques a tothom i que les exigeixi a l'Estat, que unifiqui criteris i estableixi les bases i les condicions per poder fer el referèndum efectiu en què tothom se senti inclòs i del qual tothom accepti el resultat.

Des del Govern de la Generalitat impulsarem els mecanismes per facilitar l'elaboració d'aquesta proposta catalana comptant amb tothom, recollint les aportacions dels diferents àmbits de la societat, recollint les opinions i els punts de vista de tot el mosaic d'actors que configuren la societat catalana.

Cal construir un gran acord representatiu de la pluralitat i diversitat que existeix al país, que reforci la posició a favor d'un referèndum d'una àmplia majoria parlamentària. Així, superarem el bloqueig que fa massa temps que dura. Amb tots els aprenentatges que hem viscut tots en aquests darrers anys i, sobretot, partint del que hem fet, sense renunciar a res del que hem fet i assolit, però ara cal iniciar un nou cicle per al país sencer. Un nou cicle de proposta, de deliberació, de participació, de mobilització, de consensos i de resultats. Un acord que permeti traduir el gran consens sobre el dret a decidir en una proposta concreta d'acord de claredat que defensaré i que ha de ser defensada davant de l'Estat. Una proposta de país. Amb voluntat inclusiva, però sense dret de vetos. Amb tota la força, tota la legitimitat i tota la confiança que això ens aporta.

Ha arribat el moment de tornar-ho a fer. De tornar a fer de nou una proposta de país. És l'hora de superar la situació de bloqueig amb una proposta constructiva i en positiu, que busca construir consensos, que no va en contra de ningú, que vol recollir les aportacions de totes

les parts de tal manera que tothom s'hi senti inclòs. I que, indubtablement, suma complicitats a tots els nivells.

L'acord de claredat és l'eina que necessitem per resoldre el conflicte polític amb l'Estat. Per això vull animar a tothom que vulgui afrontar la resolució del conflicte a implicar-s'hi, per compromís democràtic, per respecte a la voluntat majoritària de la ciutadania de Catalunya.

Començava dient que faria una proposta adreçada al conjunt del país: inclusiva, escrupolosament democràtica i homologable en l'àmbit internacional. I crec sincerament que l'acord de claredat és la proposta més inclusiva, més democràtica i més explicable a la comunitat internacional que ens podem dotar. Per això estic convençut que ens trobem davant d'una proposta de país, dirigida al país sencer. I, quan ens hem dirigit al país sencer, quan hem parlat a la Catalunya sencera, s'ha avançat com mai s'havia avançat. Quan hem apel·lat al dret a vot s'ha avançat com mai s'havia avançat.

Treballem per a la Catalunya sencera. I la Catalunya sencera necessita la llibertat plena. La llibertat de la qual són protagonistes els prop de 7,8 milions de catalans i catalanes. La llibertat hem de saber que només és plena si és compartida per una amplíssima majoria. Construïm-la i fem-la possible. La llibertat que volem és la de tothom. És la que tothom ha de fer possible. Aquest és el sentit de la meva proposta.

Moltes gràcies!

Visca Catalunya i visca la llibertat!